

MERRE KERESED A BOLDOGSÁGOD?

Márk 11,9-10

Virágvasárnap

2018. március 25.

1 Akárhányszor olvasom el virágvasárnap bibliai történetét, vegyes érzések lesznek úrrá rajtam. Mert az ebben olvasható önfeledt ünneplés, nem valami jót, nem valami szépet, hanem Jézus szenvedéstörténetét vezeti be, amelynek csúcspontján ott áll a golgotai kereszt. Az a tömeg, amely itt hozsannázik, az később azt kiáltja: „**Feszítsd meg!**”

Mi történik virágvasárnap és nagypéntek között? Miért változtak meg az emberek? És mi közünk van nekünk mindehhez?

2 „**Hozsanna!**” – zúgott az ünneplő tömeg kiáltása. De tudjuk? Értjük mit és miért ezt kiáltották a Jézust királyként köszöntő emberek? A „Hozsanna” talán a legrövidebb héber imádság fordítás nélküli átírata. Jelentése ennyi: „**segíts most, ments meg most, mert bajban vagyok!**”. A 118. zsoltárban szólal meg először így ez az imádság. Abban a zsoltárban, amelyet minden zsidó ember messiás-zsoltárként ismert. Amikor a Jézust fogadó ujjongó tömeg hozsannával kiált Jézusnak először is imádkozik: Jézus segítségét kéri, másrészt vallást tesz arról, hogy úgy vár Tőle segítséget, mint Messiástól, és azért vár Tőle segítséget, mert Megváltónak tartja.

3 A szenvedéstörténet tükrében felmerül a kérdés: **mennyire volt őszinte ez az imádság és ez a hitvallás?** Ahhoz, hogy válaszolni tudjunk erre a kérdésre, próbáljunk belenézni az ünneplők lelkébe! **Mi állt a lelkesedésünk hátterében? Milyen segítséget vártak Jézustól?**

A nép lelkesedését kétféle érzület fűtötte: **egy nemzeti és egy személyes.** A **nemzeti érzületük** azt mondatta velük, hogy elérkezett a pillanat, hogy visszatérjen valami régen elfeledt, lelkük mélyén vágyott dicsőséges kor, amikor Izráel országa és népe ismét hatalmas és erős, és nem olyan megalázott és elnyomott lesz, mint Jézus korában. A **személyes érzületük** az előbbihez kapcsolódott, hiszen egy jobb, egy dicsőségesebb, egy reménnyel telibb korban az egyes emberek sorsa is jobbra fordulhat. Egy igazságosabb világban megszűnhet a szegénység, a mindennapi megélhetés gondjai, nyugodtabbá, békésebbé, kiszámíthatóbbá válhat az élet. És **kitől lehetne ezt a fordulatot várni, ha nem a Messiástól, aki mindezt megtestesíti, beteljesíti, valóra váltja?** Visszahozza Izráel elveszett aranykorát, és jóra fordítja az emberek életét.

4 Mennyire volt tehát őszinte ez az imádság és ez a hitvallás? Nem az őszinteségével volt a baj, hanem valami mással. **Mert mire vágytak ők igazán? Milyen mély emberi vágyakozás állt a kiáltásuk hátterében?** Egyszerűen: **boldogabb életre vágytak!** Nem holnap, nem majd egyszer, hanem ott és akkor. Nem ez mozgat

minden embert? Téged, engem, és minden körülöttünk élő embert? Most akarunk boldogok lenni, és nem majd egyszer.

5 A virágvasárnapi sokaság Jézusban látja valóra válni a vágyott boldogságot. Voltak, akik hallották Jézus szavait: „... **én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.**” (Jn 10,10) S ha nem hallották Jézus tanítását, akkor azok mondták el nekik, akik hallották. És ott voltak a csodák: a gyógyulások, vagy Lázár feltámadása, ami nem sokkal virágvasárnap előtt történt. Nem egyértelmű? **Jézus a Messiás, aki azért jött, hogy boldoggá tegyen bennünket!** Nem így kell Jézus tanítását érteni?

Jézus neve is ezt jelenti magyarul: „Üdvözítő”, vagy más szóval: **boldogságot hozó.**¹ A virágvasárnapi tömeg boldogságot keres, Jézus pedig a boldogság hozó. **Hogyan lehetséges akkor, hogy a boldogság keresők juttatják keresztre azt, aki a boldogságot hozza?**

6 Hogyan lehetséges ez? A válasz kézenfekvő: más boldogságra vágytak az emberek, és más boldogságot kínált Jézus. Jézus szerint a boldogság az, amikor egy életben uralomra juthat Isten, amikor valaki Isten akaratát kezdi el szolgálni, megélni mindenben; amikor valaki Isten dicsőségére és örömére kezd élni. A nép szerint a boldogság testi jólétben, gazdagságban, helyreállított dicsőségben, visszanyert országrészekben, földi szabadságban található. Jézus Istenben látja a boldogság forrását, a nép csak annyit vár istentől, hogy valósítsa meg azt, amitől ő a boldogságát várja. Jézus elveszíthetetlen és örök boldogságot kínál, a nép egy földi világhoz kötött pillanatnyi és múlandó boldogság után sóvárog.

S mert Jézus nem volt hajlandó teljesíteni azt, amit a nép kívánt, két lehetőség maradt: elfogadni a Jézus kínálta boldogságot, de ehhez el kellett volna engedni a saját elképzeléseket, vagy szembe fordulni Jézussal, és valaki mást keresni, aki hajlandó megtenni azt, amit Jézus nem. A virágvasárnapal kezdődő szenvedéstörténet adja a választ, hogy a nép melyik lehetőséget választotta.

7 **Te merre keresed a boldogságodat?** Miben, kiben, mitől várod azt, hogy boldoggá tegyen? Milyen sokan vannak, akik elutasítják a Jézus kínálta utat a boldogsághoz, mert az, amit a világ kínál csillogóbb, harsányabb, vonzóbb, könnyebben és gyorsabban elérhetőnek tűnik. Hány embert láttam már, aki belekóstolt a Jézus készítette boldogságba, majd egyszer csak eldobta azt, mert úgy tűnt valami jobbat talált. Azután kiderült, amit kergetett nem volt több csak délibáb.

Izrael elfordult Jézustól, másnál kereste vágyai beteljesedését. Jézust keresztre küldte, mert nem segédkezett a maga képzelte boldogság megvalósításában. És mi lett ennek a vége? Kr. után 66-ban a zsidók háborút indítottak a hatalmas római birodalom ellen. Esélytelenek voltak, de azt hitték Isten az oldalukon áll. Ez a háború 4 évig tartott. Kr.

u. 70-ben, véletlen talán(?), de éppen húsvétkor Vespasianus légiói körül zárták Jeruzsálemet. Öthavi ostrom után elesett a város, és elpusztult a templom is. Valósággá lettek Jézus szavai: **„Nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.”** (Mk 13,2) Újabb 3 évvel később Kr.u. 73-ban elesett a felkelők utolsó reménye is, a Masszadán épült erőd védőinek öngyilkosságával, és ezzel évszázadokra megszűnt az önálló zsidó állam reménye is, és ami még fájóbb, és mind a mai napig így van ez, templom nélkül megszűnt a zsidó istentisztelet ószövetségi formája is.

Miért gondolod, hogy ha Jézus nélkül, Jézustól függetlenül keresed a boldogságot, akkor megtalálod azt? Nem kétlem, hogy találsz majd valamit, amit annak fogsz nevezni, de nem lesz más az csak délibáb. S eltelnek majd évek, és egyszer eloszlik majd ez a délibáb, és te elvesztegettél sok értékes időt valamire vagy valakire, aki nem tett mégsem boldoggá.

Nem kellett volna ennek így lennie, és nem kell ennek így lennie! Most még van lehetőség elfogadni azt az utat, amit Jézus kínál a boldogságra. Engedd, hogy Isten uralomra jusson benned. És bárki, bármit mondd és sugall, hidd el: **„Boldog ember az, aki az Urat féli, (és) sok örömet talál parancsolataiban.”** (Zsolt 112,1) ÁMEN!

ⁱ Joó Sándor egykori pasaréti lelkipásztor gondolataira építék.